

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

36. De die autem illa & hora nemo scit nisi solus Pater.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

ad Christi passionem pertineret. Vnde hæretici tollentes hodie passim ex hominum conspectu Crucis signum, & nusquam illud defigi permittentes, id imprimis agunt, vt eius aspectus in die Iudicij nihil prorsus eos moueat: nisi fortè ad blasphemiam aut confusionem. Calvinus igitur hoc loco de signo Crucis altum silentiũ tenens, hæc Christi verba, *De signo filij hominis quod parebit in caelo*, ad alium longè sensum detorquet. Sequitur (inquit) *signi illius explicatio, quòd filium hominis videbunt super nubes venientem, qui sub habitu serui contemptibilis tunc in terris agebat*. Atqui tanquam distincta hæc & diuersa Matthæus narrat. Primum, *Tunc parebit signum filij hominis in caelo, & tunc plangent omnes tribus terræ, & videbunt filium hominis venientem in nubibus caeli*. Tria dicit Marthæus, primũ de signo 1. filij hominis apparente in caelo, deinde de planctu infidelium, qui signum illud eo vsque contempserunt (*Crux enim Christi Iudæis scandalum, 1. Cor. 1. Gentibus stultitia erat*) tertio quòd Christum videbunt venientem in nubibus. Distincta hæc sunt & diuersa, nec vnũ alterius explicatio est. Aliud est signum filij hominis, aliud ipse filius hominis in persona propria; aliud signum præcedens, aliud res signata subsequens; aliud in caelo apparere & fulgere, aliud in nubibus caeli venire cum virtute multa & maiestate. Ridicula igitur & insulsa Caluini euasio est, & literæ Euangelicæ repugnans. Communis tot Patrum intelligentia, cuius insano hæretico, nedum Caluino anteponenda est.

36. *De die autem illa & hora nemo scit nisi solus Pater.*

Quæ ad hunc locum qui pro Arianis facere videtur, quia Christum ea ignorare ponit quæ solus Pater nouit, vnde Marc. c. 13. addit, *neq; Filius,*

V 5

& olim

Verborum
explicatio.

& olim apud Matthæum idem legerunt veteres, Origenes, Chrysoſtomus, Hilarius, & Auguſt. variè Patres respondeant, Ambroſius quidem lib. 5. de fide cap. 8. & Hieronymus in hunc locū quòd illa verba tum hîc tum apud Marcum ab Arianiſ addita fuerint, Græci autem Patres vt Athanaſ. in orat. in illud, *Omnia tradita ſunt mihi à Patre*, Greg. Nazanz. lib. 2. Theolog. & Cyril. Alex. Theſaurorū lib. 9. cap. 4. Ambroſ. in cap. 17. Lucæ, idque adeo Concil. 6. Conſtant. Act. 4. quòd Chriſtus quatenus homo iſta ignorauerit, Auguſt. autem de Trinit. libro 1. cap. 13. & enarrat in Pſal. 6. & D. Baſil. lib. 2. cōtra Eunomiū, & Hilarius ac Hieronymus in hunc locum non ſimpliciter Filium ignoratſe exponant, ſed ideo dici ignorare, *quæ per modum ignorantis ſe gerebat, eo quòd alijs indicare non vellet*: in hac, inquā, varia reſponſione Patrū probabilior hæc vltima eſt, quia Chriſtus tum Apoſtolorum curioſitatem hoc verbo corrigere, tum noſtram expectationē ſuſpenſam tenere voluit, vt ſemper illum diem timeremus. Communior tamen & magis recepta ſententia eſt, quòd Chriſtus vt homo & ſecundum facultatem humanæ naturæ iſtud ignorabat. Tametſi enim in Verbo omnia videbat, tamen nō ex humanæ ſed ex diuinæ ſuę naturæ vi ac facultate eā perſpiciētiā habebat. Chriſtus autē hoc loco cōmunē ſibi cū Angelis huius rei ignorantia tribuens, ſatis docet de ſe ipſo vt mortali creatura iuxta humanā naturā loqui, nō de ſe vt Verbo ac Filio Dei naturali. Verbū illud, *ſolus Pater*, quia agitur de eo quod ſecundū eſſentiā Deo conuenit (vt de ſcientia) non autē ſecundū originē, idcirco alias perſonas diuinas nō excludit, vt docēt Cyril. & Athanaſ. locis citatis, & D. Auguſt. cōtra Maximianū lib. 3. c. 13.